

## Ron Smits keurt...

# MCLOUIS GLEN 363

Vanuit Voerendaal, diep in Zuid-Limburg, zijn José en Thérèse Linckens-Olzheim naar Smits Campertechniek in Ede komen rijden. Keurmeester Ron Smits treedt hun McLouis Glen 363 met licht wantrouwen tegemoet. “Italiaans, hè”, verduidelijkt hij. Dat staat veelal voor problemen op gevorderde leeftijd. Vooral met vocht.

TEKST WILLEM VAN HAMERSVELT // FOTO'S HUIB VERHOEF



**J**e zou het op het eerste gezicht niet zeggen. Hier staat ondanks zijn zeventien levensjaren een keurige camper met een onberispelijk interieur. “Netjes, heel schoon”, prijst Smits. De eerste opsteker voor de eigenaren, José en Thérèse Linckens-Olzheim. De dames kochten de wagen in 2016, niet gehinderd door veel kennis van zaken, bij wijze van spreken aan de kant van de weg van een particulier, nadat ze terugkeerden van een teleurstellende kennisgeving met een Hymer. Een uitgeleefd, smerig ding. Maar bij de McLouis klopte

alles. Fris en fruitig. Gevalletje liefde op het eerste gezicht.

### Prima adresje

Vier jaar later zijn de twee nog steeds weg van de wagen. “Hij heeft er altijd zin in”, prijst José Linckens-Olzheim, terwijl ze het geluid van een startmotor imiteert. Louike, zoals de camper op zijn Limburgs is gedoopt, krijgt netjes op tijd zijn beurten. Nu zegt dat niet altijd alles. Sommige garages zijn beter in het schrijven van rekeningen dan in het plegen van onderhoud, zoals op

de brug bij Smits geregeld blijkt. Maar de vrouwen hebben een prima adresje gevonden, stelt hij vast. Op de weg blijkt de wagen zich een lichte trilling in het stuur te veroorloven. Daar heeft Thérèse Linckens-Olzheim, die het heerlijk vindt om achter het stuur te kruipen, nooit iets van gemerkt en Smits kan later op de brug de oorzaak niet vinden. Waarschijnlijk onbalans in een van de voorwielen. Hij adviseert voor- en achterwielen te laten wisselen om de jongste banden op de zwaarst belaste achteras te krijgen. “En als je garage het



Geen narigheid aan de onderzijde.



Wielkasten alsof ze gisteren uit de fabriek kwamen.



Metten van het kookpunt van de remvloeistof.

goed doet, worden de wielen dan ook meteen gebalanceerd.”  
“Eens kijken of Louike corona heeft”, roept Smits als hij het vochtgehalte van de remvloeistof controleert. Dat blijkt niet het geval. Toch wijst de keurmees-

rage puik werk aflevert. De vrouwen glunderen van oor tot oor. Louike slaat zich stralend door de keuring. Doch niet te vroeg juichen, dames. Maar daarover later meer.  
Verder maar onder de wagen. Chassis-

## Zelfs de bij dit type **Ducato** beruchte remslangen met hun **verroeste aansluitingen** komt Smits niet tegen

ter op het risico van te veel water in de remvloeistof, bij langdurig remmen in de bergen. Dat water kan door de hitte gaan koken, waardoor de remdruk wegvalt. Met alle onheil van dien. Smits zet minutenlang zijn inspectie onder de motorkap voort zonder ook maar een mankementje te ontmaskeren. Op de brug dan maar, in het onbarmhartige zoeklicht van de werkklamp. “Turbo, blok, alles is hartstikke droog.” En met een grijns: “Jammer. Mankeert helemaal niks aan.”

### Geen krimp

Zelfs de bij dit type Ducato beruchte remslangen met hun verroeste aansluitingen komt Smits niet tegen. Twee jaar geleden vervangen, weten de eigenaren. Nog een bewijs dat de onderhoudsga-

balken en wielkasten zien eruit alsof de Ducato gisteren uit de fabriek rolde. Geen spoortje roest. “Ik kan goed zien dat hij nooit in de pekkel heeft gereden en heel veel binnen heeft gestaan”, tekent Smits met enige verbazing aan. Die groeit nog verder als hij de houten bodem met bijstand van een veel te grote schroevendraaier aan een nietsontziende inspectie onderwerpt. Hier stort de gemiddelde Italiaan veelal door de mand. Maar Louike geeft geen krimp. Smits gelooft zijn ogen niet. “Echt extreem goed.” Alleen een klein stukje van de bodemplaat achter in een hoek vertoont enige rotingsverschijnselen. Smits adviseert kitnaden van bumper en zijskirts te laten vernieuwen en stelt de eigenaren gerust dat dit bij lange na niet het einde van Louike is. Hetgeen ook



### DE KEURMEESTER

**Ron Smits: ‘Beetje investeren, maar verder een verrassend goed gebleven Italiaan’**

In de rubriek Goed gebruikt neemt keurmeester Ron Smits een gebruikte camper onder de loep.



Het stootblok is afgebroken.



Liever te veel kit dan te weinig.



Verkeerde kit tussen camperdak en cabine.



geldt voor het verrotte bagageluik. Dat is simpel te vernieuwen.

### Eindeloos draaien

Door onduidelijke oorzaken hangt de grootste van de twee uitlaatdempers een tikje scheef. Smits haalt een lange pijp tevoorschijn en buigt de ophanging recht. Meer aandacht vraagt het kapotte stootblok rechts boven de achteras, dat contact tussen bladveren en chassis moet voorkomen. Ook de stofhoes van

Inspectie van dak- en zijwandprofielen bevestigt dan toch nog dat Smits er niet helemaal naast zit met zijn geringe vertrouwen in het Italiaanse constructiewerk. Dat er onoordeelkundig verkeerde kit is gebruikt voor herstel van de afdichting tussen cabinekap en camperdak, kan hij McLouis niet verwijten. Maar wel dat de schroeven in de hoekprofielen door roest bol zijn gaan staan en derhalve bronnen van lekkage vormen. Echter, Smits' rondgang met



#### DE EIGENAAR

### Kleindochters en katten

Foto's van de drie katten en de twee kleindochters [6 en 7] geven de McLouis een hoogst persoonlijke sfeer. De katten mogen niet mee. "Maar ze kosten in het pension wel meer dan onze campings", meldt José Linckens-Olzheim [68]. De kleinkinderen gaan één keer per jaar wel mee op stap. "Dit jaar sliepen zij vanwege corona met zijn tweetjes in ons bed en de oma's in een kruipentje", verhaalt Thérèse Linckens-Olzheim [58]. Zij heeft ook aan de buitenzijde haar persoonlijke stempel op de camper gedrukt in de vorm van stripfiguur Japie Krekkel. "Die hoort al mijn hele leven bij me."

## Door **onduidelijke** oorzaken hangt de grootste van de twee **uitlaatdempers** een **tikje scheef**

de linker schokdemper is stuk. Op den duur kan dat tot schade aan de demper leiden, maar Smits adviseert pas tot een ingreep over te gaan als de originele schokbrekers zelf ook aan vervanging toe zijn. Dat zal, gezien hun leeftijd, geen jaren meer duren. Beide achterwielen draaien eindeloos door als de keurmeester ze een zet heeft gegeven. "Lijkt vanzelfsprekend. Maar dat is het niet", zegt hij, doelend op vaak aanlopende trommelremmen.

zijn twee vochtmeters levert op alle verdachte plekken nul missers op. De wagen is keurig dicht. Bijna zou Smits weer roepen: "Helaas."

### Ophangpunt

Maar dan gaat het in de achterwand erg mis. De apparatuur toont grote vochtproblemen aan rond het achterraam en onder de bovenste ophanging van de fietsenlift. Die weegt zelf al rond de twintig kilogram. Daar komt het gewicht





Vochtalarm onder het achterraam.



### Eindoordeel

Keurmeester Ron Smits is er eerlijk over. “Deze wagen valt mij 200 procent mee. De reputatie van McLouis is niet zo best. Er rijden er wel rond waarvan de wanden net zo beroerd zijn als jullie verrotte bagageluik. Maar deze camper is werkelijk uitzonderlijk goed.” Dat geldt dus helaas niet voor de achterwand. Maar vooropgesteld dat dat probleem is aangepakt, krijgt de wagen een dikke 8 van Smits. Hij schat de waarde – onder dezelfde voorwaarde – op 23.000 euro. Bijna evenveel als de eigenaren er vier jaar geleden voor hebben betaald.

*‘Raam uit de sponning tillen, rubber voorzichtig lostrekken, kit verwijderen en de wand laten drogen als de camper in de winterstalling staat’*

### In het kort

Merk en type	McLouis Glen 363
Basisauto	Fiat Ducato 2.8 JTD
Bouwjaar	2003
Kilometerstand	122.000
Leeggewicht	2.793 kg
Gewogen gewicht	3.086 kg
Maximaal gewicht	3.400 kg
Maten lxbxh	660 x 230 x 275 cm
Aankoopprijs	23.750 euro in 2016
Huidige waarde	23.000 euro



De katten mogen niet mee, de knuffels wel.

van twee e-bikes nog bij en kennelijk kan de slecht afgedichte bovenste ophanging daar niet tegen. “Ik moet er niet aan denken dat die wand eruit valt”, huivert José Linckens-Olzheim. Smits stelt haar gerust: zo’n vaart loopt het niet. Maar er moet wel iets gebeuren en herstel is erg lastig, omdat een ophangpunt van de fietsendrager binnen schuilt achter de kunststof douchewand. Alles bij elkaar een lelijke tegenvaller voor het tweetal. Moet Louike nu weg? Kan Smits dit repareren? En zo ja, wat kost dat dan? Grofweg schat de keurmeester dat hij rond de 1.500 euro moet rekenen voor aanpak van het probleem. “En dan nog blijf je zitten met al dat gewicht aan de achterwand.” Voor datzelfde bedrag kan het ook anders. Chassisbalken verlengen en daar een fietsendrager op. “Boutkoppen van de fietsenlift wegboren en dan kun je dat ding vast nog goed verkopen. En dat raam is niet zo moeilijk. Dat kun je uit de sponning tillen, daarna het raamrubber voorzichtig lostrekken, kit verwijderen en de wand laten drogen als de camper in de winterstalling staat.” José lijkt er niet helemaal gerust op, maar een dag later stuurt Thérèse al een plaatje van een achterwand zonder raam. “Gelukt.” Louike mag blijven. 🚐